

- впровадження логістичного управління на стадіях закупівлі сировини та матеріалів, їх транспортування, вантажно-розвантажувальних робіт;
 - налагодження співробітництва з постачальниками в видобуванні та доставці сировини і матеріалів, щоб допомогти їм знизити витрати;
 - оптимізація запасів матеріалів на складах і за критерієм мінімізації логістичних витрат на їх утримання, внутрішнє пересування тощо;
 - застосування гнучкої цінової політики при укладанні договорів на збут.
- Підвищення частки довгострокових угод;
- покращення якості продукції за рахунок впровадження ефективної системи контролю за якістю продукції, що випускається, та стандартів управління якістю.

Література:

1. Економіка підприємництва: підручник / за ред. д.е.н., проф. Л.В. Фролової. – Одеса: Бондаренко М. О., 2020. – 700 с.
2. Адомова Г.Р. Управління витратами на підприємстві. *Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Сучасні проблеми економіки підприємства»*. – Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2013. – Т. I. – С. 72-73.
3. Балан А.А. Система управління витратами на промисловому підприємстві / А.А. Балан, А.В. Крисенко // *Економіка: реалії часу*. – 2014. - № 13. С. 43-49.
4. Бачик Т.Ю. Розвиток методичного забезпечення стратегічного управління поточними витратами підприємства. *Збірник матеріалів IV міжвузівської наукової конференції студентів «Стратегії розвитку вітчизняних підприємств в глобальному середовищі»*. – Львів: ЛІ МАУП, 2012. – с.9-11.
5. Власюк Г.В. Аналіз та оцінка існуючих систем управління витратами. *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво*. – 2013. – № 2. – С. 23-29.
6. Волонцевич С.О. Оптимізація структури витрат підприємства у довготривалому періоді. *Вісник соціально-економічних досліджень Одеського державного економічного університету*. – Одеса: ОДЕУ. – 2014. – Випуск 18. – С. 57-62.
7. Слейко В.І., Демчишин М.Я., Чупик І.О. Аналіз впливу витрат на обсяги виробництва та реалізації продукції підприємствами споживчої кооперації України. *Вісник Львівської комерційної академії*. – Львів: Львівська комерційна академія, - 2014. - С. 199 –203.

УДК 338.58

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ З УРАХУВАННЯМ РИЗИКІВ ПІДПРИЄМСТВА

Ямненко Г.Є., канд. екон. наук, доц.

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»,
м. Київ*

Здатність зберігати безперервність функціонування в умовах негативного впливу загальної економічної кон'юнктури - важливий критерій, що свідчить не тільки про високу конкурентоспроможність підприємства, але й про його значний інвестиційний потенціал.

У довгостроковому періоді стійкість його фінансової системи формується під впливом сукупності факторів як внутрішнього, так і зовнішнього середовища, а можливість зниження її рівня викликана значною кількістю ризиків.

Фінансову стійкість слід розглядати як допустимий інтервал коливань фінансових показників підприємства в умовах мінливості, а управління нею значно знижує ризики діяльності організації.

Важливою передумовою результативного функціонування підприємств є побудова ефективного фінансового механізму, що дозволить раціонально використовувати такі ресурси та комплексно підійти до розв'язання господарських проблем.

Ризик зниження фінансової стійкості підприємства, як правило, визначають як можливість погіршення (банкрутства) фінансового стану з урахуванням впливу сукупності факторів, що характеризуються високим ступенем невизначеності [1, с. 152].

Необхідною складовою забезпечення стійкості фінансового стану підприємства в довгостроковому періоді є заходи і процедури з управління ризиками, які визначають її рівень. Організація ризик-менеджменту на підприємстві дозволяє одночасно створювати сприятливі умови для вирішення основних завдань його діяльності.

Причинами ризику при формуванні фінансової стратегії підприємства є незаплановані події, які можуть виникнути і викликати відхилення від обраної стратегії. Результатом виникнення факторів ризику буде небажаний розвиток подій, наслідки якого приведуть до відхилення від визначеної стратегічної фінансової мети підприємства. Факторами ризику будуть умови, які можуть спровокувати або сприяти виникненню факторів ризику.

Пропонуємо розглядати невіддільними складовими системи стратегічного управління у вигляді схеми двоступеневого комплексу заходів: управління фінансовою стійкістю і оцінки ризику її зниження.

Такий підхід обумовлений подвійною реакцією стратегічного управління на зовнішні зміни: довгостроковою та оперативною водночас. Довгострокова реакція передбачена у стратегічних планах, оперативна реалізується в режимі реального часу. Варто враховувати, що за ступенем небезпеки, пріоритет належить ризику порушення фінансової рівноваги.

Для підтримки фінансової стійкості підприємству слід шукати резерви зі збільшення розмірів накопичення власних ресурсів, для зміцнення оборотних засобів використовувати власні джерела, визначити власний баланс оптимізації фінансових ресурсів та використовувати методи мінімізації ризиків.

Література:

1. Копачова К.І. Управління ризиком зниження фінансової стійкості на туристських підприємствах / К.І. Копачова // Науковий вісник: Фінанси, банки, інвестиції. – 2013. – № 2. – С. 151–157.

УДК 336.25

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ І МОЖЛИВІ ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Янченко Н.В., канд. екон. наук, доц.

Ротар А.В., здобувачка вищої освіти

Харківський національний університет будівництва та архітектури,

м. Харків

Для того, щоб розвивати малі підприємства, мають бути створені спеціальні умови, в яких вони могли б користуватися, наприклад, позиковими коштами і гарантувати їх повернення або мати додаткові відстрочення по виплатах, або найменшу податкову ставку і таке інше.